

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl

Választók, résen legyetek!

Pécs, 1896. április 3.

A dicső 1848-ki törvényhozás a kor-szellemnek többé már meg nem felelő régi rendi alkotmányt modern alapokra fektette s a szabadság, egyenlőség, testvériség nagy elveit iparkodott megvalósítani, a mikor kimondta a törvény előtti egyenlőséget, a közterheknek egyenlő viselését s a törvényhozásban, a mely eddig a kiváltságos rendek kizárólagos joga volt, a népképviselőnek adott helyet, a végrehajtó hatalmat pedig az országgyűlésnek felelős független magyar miniszterium kezébe tették.

A magyar nemzet hagyományos ellen-ségei azonban irigy szemmel nézték nemzeti újjászületésünk nagy művét s felszították ellenünk a polgárháboru pusztító tűzét, úgy hogy törvényhozóink az új alkotmánynak csak alapjait rakhatták le s maguk a nemzet nagy önvédelmi harcát szervezték, békésebb időkbeli utódaikra hagyván az általuk törvénybe iktatott szabadsági eszmék tovább fejlesztését s megszilárdítását.

Tizennyolc évi elnyomatás után be-következett az alkotmányunk ugynevezett visszaállítása s a magyar törvényhozás csarnokában megjelentek azok az utódok, kiknek feladata volt, felvenni az alkotások fonalát ott, a hol az az 1848-ki törvényhozók kezeiből kisiklott s erős akarattal, önzetlen hazafisággal törni előre azon az úton, a mely az önálló, független magyar

állam megalkotásához, s ebben a honpolgárok jogegyenlőségéhez, emberi és politikai szabadságaihoz vezet.

Nos, az utódok hátrálással kezdték meg munkájukat, feladták Magyarország önrendelkezési jogát a hadügyek, a külképviselet, az ezeket illető pénzügy intézésére, közgazdaságilag pedig kiszolgáltatták hazánkat az ellenkező érdekű Ausztriának.

Közjogi és nemzetgazdasági önállóságunk feláldozásának munkája befejeztetvén, jött aztán a második epigon, a nagy Tisza Kálmán, hogy tovább fejlessze az 1848-ki törvényhozás félbemaradt alkotmánybiztosítékait s érvényre emelje az ott kimondott népképviselő nagy elvét minden téren.

Az 1848-ki törvényhozás szellemében rejlett az a fenséges elv, hogy önmagát kormányozza e nemzet s a haza minden polgárának legyen része a közügyek intézésében, hogy elmondhassa a nép igazán: „semmit rólunk, nélkülünk!”

Tisza megkezdte a fejlesztés munkáját, de visszafelé. A törvényhatóságok hatásköréből elvonta a legéletbevágóbb jog-sítványokat s azokat a közigazgatási bizottságokhoz utasította, a hol mindig a kormányé a döntő szó; a mi autonom jogkört pedig a törvényhatóságoknál meghagyott, annak intézésében is felényire szorította vissza a polgárok összességének befolyását, behozván a csupán saját érdekeiket képviselő virilisták intézményét.

Hasonló szellemben reformálta meg

a népképviselőt az országos ügyek intézése körül. Az 1848-ki törvényhozás csak azért nem alkalmazta egy csapással az általános választói jogot, mint a mely egyedül felel meg a tiszta népképviselő elvének, hogy jobban előkészítse a nemzetnek eddig minden politikai jogokból kizárt részét az önkormányzat helyes gyakorlatára s a politikai érettség haladásával fokozatosan terjeszthesse ki a közügyek intézésébe való befolyást a nép egész összességére. Az 1848-ki választói törvényben megállapított cenzus tehát annak a maximumnak volt tekintendő, a mely mellett népképviselőnél egyáltalán még szólni lehet: Tisza Kálmán pedig ennek csufjára megcsinálta az 1875-ik évi választói törvényt, a mely a cenzus általános felemelése mellett még számos megszorító feltételnek is vetette alá a választói jogot, úgy hogy az 1848-ki törvényben kimondott népképviselői elv teljesen ki lett forgatva a maga lényegéből s a közügyekben való részvételre ismét csak egy kiváltságos osztályt teremtett, mely az 1848 előtti rendektől csak annyiban különbözik, hogy más alapra van fektetve, de a nép zöme most is éppen úgy meg van fosztva minden politikai jogositványtól, mint volt 1848 előtt.

Egyik legigazságtalanabb, jogfosztó intézkedése a Tisza-féle választási törvénynek az, a mely a választói névjegyzékből kihagyatni rendeli mindazokat, a kik a megelőző évben fizetendő adójukkal hátra-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Pamacs ur, a parfümös.

— Karcolat. —

Ma délután a beamterkollegák úgy szimatoltak, szaglászta a hivatalszoba pipafüstös, tinta-aromás levegőjében, mintha valamennyiüket csehvizslákká léptette volna elő a miniszter. Valami csudás, kellemes illat töltötte be a szobát. Mi is idézheti hát elő ezt az itt még soha nem érzett illatot, melyre nézve a nyápic iktató ezt a megjegyzést tette:

— Olyan szág ván itt, mint a minő a hércig Nina szubrett öltözőjében szokott lenni!

Szaglászta tehát tovább s ime csudák csudája, az öreg Pamacsról, a tüskés hajú, vén kiadóról áradt szét ez az isteni illat.

A collegák tanakodtak, hogy a máskor tubákszagú öreget mi lelhetne, hogy ily átkozottul agyon gyöngyvirággillatozta ruháját?

— Talán valakinek titkon kurizálsz öregem? — kérdé tőle az egyik.

— Hej vén kigyó, ha megtudja a feleséged! . . . mondta rá a másik.

— Bizonyosan megbolondult a tekintetes ur, — sugta halk, méla tenorral a János szolga

— Igaza van a Jánosnak — tódítá a lapáttestű Lócs, a jubilált diurnista, aki Pamacs bácsi penzionáltatására, esetleges halálára már tiz éve áspirál.

. . . Egyik se találta el, hogy miért van az öreg ur ily fenemód kiszagositva. Majd én elmondom.

Az öreg ur végtelenül belebomlott egyik kóristanóba, illetőleg a vattáiba. Most, hogy a hölgy elbucszott Pécsről, az öreg ur ma délelőtt egy illatszerdobozt vett neki emlékül a droguistáknál s a boltból kijövet épp el akar indulni szive imádott oltárképéhez, mikor a Ferenciek-utcájában szemközt jó a — feleségével.

— Hol jársz itt dudus, hisz' még nincs vége a hivatalos órának?! — kérdi a márika kedvesen, — mi van a kezében?

— Ne . . . ne . . . neked akartam egy kis meglepetést szerezni aranyom! — hebegi iszonyu trémák között az öreg.

— Óh édes csibikém, te még mindig az az aranyos, gyöngéd, figyelmes férjike vagy. Gyertünk haza, hadd csokoljalak agyon te édes!

Haza mennek. A mamának legelső dolga volt, hogy az öregtől eivegye a csomagot és megnézze. Bontja, bontogatja s im előtte van a dobozban három csinos illatszeres üvegecske s cifra kártya, melyre e szavak írvák: A legszebb formákkal ékes Klárikának, tisztelete jeléül hű öregje . . .

— Pamacs, óh Pamacs, óh gaz Pamacs! Oh te hűtlen kapca-betyár! Hát ez az én harmincévi hűségem jutalma!?

— De édes rubintom! . . .

— Rubintod ám az ördög, a ki elhordjon a szemem elől, mert tüstént a vén számar fejedhez vagdalom ezeket a szagos portékákat! . . .

Oda is vagdalta. A drága illatszer patakokban ömlött az öreg ur fekete kabátján.

— De édes lelkem, bizonyosan tévedés van a dologban, — szabadkoszik a vén kópé, — a dobozok tán ki lettek cserélve. Egy másik öreg ur is akkor vett egy ehhez hasonló dobozt. Gyere el velem inkább a droguistákhoz és győződj meg ártatlanságomról.

A mama szívét meglágyítják az esdeklő szavak s elmegy Pamacs urral a droguistákhoz, hol az egyikre, a kecskeszakállásra erősen pislogva így szól a vén lökött:

lékban maradtak. Hazugság volt az az okoskodás, a melylyel ezt a jogfosztó intézkedést a törvénybe becsempészték, hogy t. i. „a ki az állam irányában fennálló kötelességeinek nem tesz eleget, az jogositványokat sem igényelhet az államtól”, mert az állam azért mégis rászorítja polgárait kötelezettségeik teljesítésére, de ennek ellenében elkobozott politikai jogositványait nem adja nekik vissza.

Ha csakugyan a fenti ok vezérelte volna a törvényhozást az adóhátralékosok kihagyásában, akkor a józan logika követelménye lett volna a hátralékosokat is abba a külön jegyzékbe felvételni, a melybe felveszik az elítélt vagy vizsgálati fogságban levő rabokat, a politikai jogaitól megfosztott bűnösöket és a csőd alatt állókat, a kik gyakorolhatják szavazati jogukat, ha igazolják, hogy időközben megszűnt az ok, a mely őket a választói jogtól, az összeírásról megfosztotta.

Az adóhátralék okából kihagyott polgár azonban igazolhatja százszor a választási elnök előtt, hogy azt a hátralékát, a mely a jegyzékből való kihagyását eredményezte, már régen lefizette: szavazásra még sem bocsátható, mert az állam nem részesíti adóhátralékos polgárát abban a kedvezményben, a melyet a rablónak, vagy gyilkosnak is biztosít.

Nem hangoztathatjuk tehát eléggé a figyelmeztetést: választó polgárok, résen legyetek és fizessétek le mult évi adó tartozásokat április 15-ig, mert az állam csak egy napi mulasztásért is borzasztó uzorát szed tőletek, elkobozza választói jogosultságotokat, melyen a nemzet összes politikai jogositványai nyugszanak, s azért azt a hátralékát a kritikus április 15-ke után mégis tüzzel-vassal megveszi rajtatok!

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

— Nemde uraim, tévedésből adták ezt a dobozt nekem? Talán azé a másik uré lehet, a ki velem együtt egy hasonló dobozt vett itt az üzletben? . . . Nemde ez a kártya is abba a dobozba való, amelyiket az a másik ur vásárolt?

A kecskeszakállos ur fölfogta Pamacs ur kritikusi állapotát és így felelt:

— Igen is, est a kártyát az a másik ur adta nekem, hogy tegyem az általa vett dobozba s én tévedésből tettem a kegyedébe.

— No látod édes rubintom — rikkant diadalmasan Pamacs ur, — hogy is tételezhettél föl rólam ilyen turpisságot?

— Bocsáss meg egyetlen csibikém, — felel enyelegve a mama, — de mikor olyan féltékeny vagyok rád!

— Igen ám, de a féltékenységed négy pengő ára gyöngyvirág-párfümbe került.

— Sebaj édes, kárpótoljon érte az én lángoló szerelmem, — mondá sokatjelentő szemhunyorítással Pamacsné nagysága.

— Fújd föl a szerelmedet vén koldusnyak! dobogott terve nem sikerülte fölött az öreg ur és mérgében elment ebédelni a Mátyásba.

Berci.

* **A magyar kvóta-bizottság** — mint a „Pester Correspondenz” értesül, — azt a kérelmet intézte a pénzügyminiszterhez, hogy bocsássa a bizottság rendelkezésére mindasokat az adatokat, a melyekből megállapítható az az összeg, melylyel Magyarország a fogyasztási adók törvénytelen beszedése folytán károsodott. E kérelem folytán a pénzügyminiszter a kívánt adatokat a lehető legrövidebb idő alatt a bizottság rendelkezésére fogja bocsátani.

Ez a nyugodt, jól megfontolt és komoly válasz az osztrák kvótabizottság kolosszális várakozására. A legilletékesebb forum komoly felvilágosítása, hogy az eddigi állapot ésszelenes és törvénytelen. Évenként körülbelül 7 millió frtot szed be Ausztria fogyasztási adóban és ez az összeg tulajdonképpen a magyar kincstárt illeti. Az osztrák kvótabizottság a magyar kvóta felemelésében keres kárpótlást a fogyasztási adók rendezéséért. Kárpótlást követel azért, hogy egy igazságtalanság megszűnik létezni. Hissz ez nem újabb nyújtott előny, vagy nyereség Magyarországra nézve, hanem csupán annyi, hogy megszűnik egy igazságtalan veszteség, melynek előnyeit eddig Ausztria élvezte. Magyarország nem kíván Ausztriától előnyt, de követeli a jogát. Avagy nem arról van itt szó, hogy két állam testvériesen és barátságosan egyezkedjék; hanem arról, hogy Magyarország állandó állapotnak degradáltassék, melynek kell hogy minden jogtalanság tessék és amelynek egy törvénytelen állapot megszüntetéséért más téren kárpótlást kell teljesítenie? A magyar kvótabizottság lépéséből látjuk, hogy feladatát komolyan veszi és hogy a magyar érdekek képviselője a legjobb kezekben van.

Eleve hangsúlyozzuk, hogy az osztrák bizottság átlépte illetékességét, midőn a fogyasztási adókat bevonta a tárgyalásba és hogy a precipuum fentartásának feltételezése szinte a nevetségessé határos. A határörvidék bekebelezett Magyarországra, a kvótának rá eső része a magyar költségvetésben jut kifejezésre. A határörvidékért tehát kétszeres kvótát fizetnek, ha a precipuum fenmaradna.

Alig képzeltető, hogy az osztrák nuncium után még es a képviselőház letárgyalja a szerződést. Ellenkezőleg napról-napra valóbbasintú lesz, hogy a magyar kvótabizottság immár megszerkeszti erőlyes válaszát és hogy ez aktus után a folyó év őszén feloszlatják az országgyűlést, hogy az új választásokat a magyar kvótabizottság üzenete alapján vigyék keresztül. Az egész ország állást fog foglalni e kérdésben és erőlyesen visszautasítja az osztrák merényletet. Így ír a félhivatalos, — alighanem büzlük valami — Ausztriában.

H i r e k .

Pécs, 1896. április hó 2.

Nagyheti hangulat.

Hol elborul, hol kiderül az ég; hol szitálni kezd az eső, majd meg szél hordja a Széchenyi tér apró kövecses porát. Szomorú a nagyhet vége; szomorú, nagyheti hangulat vesz erőt a lelkünkön is.

Bent a kávéházban is milyen nehéz, fojtott a szivar füstös levegő, szárazsága égeti

a berekedt torkot . . . A szem is elbágyad . . . Ellustul az agy . . . Hiába keressük a gondolatokat, a mi frissitene, ami tüdítene bennünket, hallgatag szemlénkben megállapítjuk, hogy a pénztáros kisasszonynak igen szép fekete szeme van, na meg hogy már megint friss szegfű csokor a mellén . . . Teljes, illatos piros virágok . . .

Zürzavaros hangokat hallunk a szomszédos asztaloktól, de értelmét nem vesszük, nem is keressük e beszédnek . . . Vigócek vagy a kőselet más sivar alakjai, csak a nadrágjok, a kabátjuk színe másforma, fekete kávéot isznak, töltik a délutánt.

Ez az utálatos füst, ez a piszokkal el-telt levegő . . . Mi ezt életnek nevezzük, mi ezért tudásunkkal, szívünk poétikus erejével belemegyünk a legfárasztóbb harcba, a leg-haladatlanabb munkába, hogy kenyertünk legyen, hogy fillértünk meglegyen az élethez.

Mintha csak végtelen pusztaságon volnánk. Sárga agyagos dombok, sárga agyagos föld töltik el a látóhatárt, szőnyegezve valami halálezinű beteges sárga fűszálakkal, melyeknek tövéből már enyhe zöld hajtások is fakadoznak . . .

Ez az utálatos kávéházi füst mind elviselhetlenebbül marja a szemünket, a szívünk is mind gyorsabb ütemben dobog, jeleként talán a futó láznak, jeleként hogy idegeink betegek, hogy tisztább levegőre, tisztább körre, tisztább emberekre volna szükségünk?

Most maga is eszembe jutott Mari, hogy milyen tiszta volt, milyen fehér volt maga Mari s maga hogy szeretett aztán engem . . . Maga Mari ilyenkor az ölébe hajtotta a fejemet, milyen fehér volt a maga keze, milyen lágy a simítása . . .

Mari maga szeretett engem, Mari én szerettem magát . . . Milyen szép, milyen fehér is volt maga Mari, fehér függönyök szobája ablakán, meg a virágok Mari, meg a hófehér, puha párnák . . . Mari maga szeretett engem . . . Mari én szerettem magát . . .

Most szomorú vagyok, most beteg vagyok, borús fellegek ülnek meg a vártemplom két tornyán, fullasztó a kávéházi piszkos levegő, szürke ködös ez az egész élet, mint csak a halottak sejtelmes árnyékai . . . szomorú, szomorú minden . . .

Mari maga szeretett engem, Mari én szerettem magát. Csak te voltál tiszta, csak te voltál fehér, hófehér függönyök az ablakon is . . . Mari, Mari fehér kezű leány . . . szomorú az élet, nagyheti hangulatnál is szomorúbb gyakorta?!

Napirend 1896. április 4-én.

Naptár. szombat, április 4. — Róm. kath. Nagyszombat. — Prot.: Isidor. — Görög-kel. (márc. 23.) Nikon — Zsidó: 8, Leheb. a P. — Napkél 5 óra 35 percekor. — nyugszik 6 óra 32 percekor. — Hold kél 10 óra 31 percekor este; nyugszik 2 óra 42 percekor délután

Időjárás: hőmérséklet 5 Cels. fok meleg, légnymás 745. Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenkint csapadék, hűvös idő várható.

Nagyheti ájtatosság a székesegyházban d. e. 8 órakor tűz és visszentalés, 9 órakor nagymise; d. u. 6 órakor feltámadási körmenet, ez utóbbi a budai-külvárosi templomban és a fe. encrendieknél d. u. 4 órakor a belvárosi templomban pedig d. u. 5 órakor tartatnak meg.

Katonai lövésár a Lakits-laktanyában:

— (Istentiszteletek.) A belvárosi plébániatemplomban holnap (szombaton) 8 órakor lesz a tűzszentelés, a husvéti gyertya- és visszentalés; 9 órakor nagymise. Husvétvasárnapján 6 órakor énekes mise. Utána Kozári Gyula lelkes szentbeszédet tart. Husvéthétfőjén 10 órakor nagymise. — Az irgalmassok templomban szombaton fél 7 órakor tűzszentelés. Vasárnap és hét-

főn fél 6 órakor kismise; 8 órakor énekes mise, 10 órakor nagymise; d. u. fél 5 órakor áldás. Körmenet a feltámadás emlékeztetése kedden d. u. 4 órakor; előtte szentbeszéd. Vasárnap, hétfőn és kedden szentségimádás. — A budai külvárosi templomban szombaton 8 órakor tűzszentelés; vasárnap nagymise d. e. 10 órakor; hétfőn 9 órakor kismise, a temetői kápolnában 7 órakor horvát szentbeszéd és mise. — A ferencrendiek templomában végül szombaton szentmise 8 órakor; vecsernye d. u. 3 órakor. Husvét két ünnepén szentmisék 8 és 10 órakor; vecsernyék d. u. 3 órakor. A székesegyházban tartandó husvét-i istentisztelet sorozatát és idejét már lapunk vasárnapi számában közöltük.

— **(Feltámadási körmenetek.)**

Holnap (szombaton) templomainkban a feltámadási körmenetek a következő sorrendben tartatnak meg: a budai külvárosi templomban délután 4 órakor; a ferencrendiek templomában szintén d. u. 4 órakor; a belvárosi templomban d. u. 5 órakor katonazene kísérettel; végül — mint már jeleztük is — a székesegyházban délután 6 órakor, a székesegyházi énekkar és katonazene kíséret mellett.

— **(Távozó vendégek.)**

A budapesti turista-egyletnek tanító tagjai, befejezvéni mai nappal Pécsre tett kirándulásukat, ma délelőtt tisztelegtek Majorossy Imre városi főjegyzőnél. A kirándulókat Salamon József kir. tanfelügyelő kalauzolta föl a főjegyzői hivatalba, hol Verédy Károly dr. budapesti kir. tanfelügyelő köszönte meg rövid beszédben a főjegyző előtt a város vendégszeretét a kiránduló tanítók nevében, kérve, hogy ezt a köszönetet fejesse ki a város polgármestere és a nagy közönség előtt is. A kiránduló tanítók ma este távoznak el körünkből.

— **(Utazás egy kép körül.)**

A város millenniumi képét, mely az ujonnan restaurált székesegyháznak őfelsége a király jelenlétében történt felavatását örökíti meg, a jótékony nőegylet helyiségében nagy érdeklődés közben nézi meg a közönség. Különösen tegnapelőtt volt a látogatók száma nagy, de tegnap is egész nap jött-ment a közönség a nőegylet házába a kép megtekintése végett. A Kubányi Lajos művészi ecsetére valló, nagyméretű kép, mely óriási arany keretével együtt hosszúságban körülbelül harmadfél méter, szélességben pedig két méter lehet, a nőegylet nagytermében van elhelyezve, a hol az egyleti tagok közül a napibiztosok fogadják és kalauzolják kedves szeretetreméltósággal a látogatókat. A kép a terem jobb sarkában áll, közel a földszinhez s a nagy ablakból rá eső világosság teljes egészében feltűnteti szépségeit, de kelletnél jobban megvilágítja a festéknek itt-ott való darabosságát is, mely különösen a fehér papi karingnél szembeszökő. A lila püspöki talárok színezése már igen szépen sikerült a képen, melyet a millenniumi kiállításra bizonyára kellő magasságban felfüggesztve s kellő távolból tekint meg a közönség a többi képekkel egyetemben s így az összhangot abban mi sem fogja

rontani. Nagy dicsőretekkel kell megemlékeznünk a képen látható mintegy 50 életnagyságu alak megfestéséről, melyekben az aránylag kis alakokban élethűen, csaknem a megszólalásig való hasonlatosságban állanak előttünk a felavatási ünnep notabilitásai.

A székesegyház hajójában, ékes menyegyzet alatt álló őfelsége a király s az udvari méltóságokból alakult kíséretében mindjárt szemünkbe tűnik József főhercegnek a megszólalásig hű katonás alakja. Őfelségét két oldalt katonai és polgári notabilitások környezik, a trónus számolyánál pedig Kardos Kálmán főispánunk kissé fiatalított, Aidinger János polgár mesternek pedig kissé nagyon is kurucos alakját látjuk diasmagyarban. Jobbról ismét egy csomó notabilitás következik, kik közül Szily László alispánnak a legjobban talált arcképe köszönt bennünket s ott van Majorossy Imre főjegyző, gróf Zichy, gróf Apponyi Géza stb. A király előtt hódolattal áll a székesegyház restaurátorja, Dulánaszky Nándor püspök. Alakja arca igen hű, csak egy kissé homályos; a papi méltóságok sorában Vassary Kolos hercegprímás aszkéta szerénységű alakja, Vajda Ödön pannonhalmi főpát és Troll Ferenc vál. püspök tűnnek elé igen élethűen. A padsorokban egy sereg szép asszony nézi nagy áhitattal a felavatást s nem egy közülük csodálkozására ragad a remek élethűséggel. Így teljesen felismerhetők közöttük: Erreth Kálmáné, Littke Józsefné urnók; továbbá Aidinger Risa, Nyers Angyalka és Erreth Mici urhölgyek. A kép e szerint teljes egészben a mint megteszünk rá a hatást, egyes részleteiben kedves benyomást is okoz, főképp mikor festője annyi szép nőt varázsol elének e hatás fokozására. Ajánljuk mindazoknak, kik még nem nézték meg, hogy f. hó 7 ig tekintsék meg, mert — ma és holnap nem lévén megtekinthető — csak a husvét-i ünnepek alatt lesz még alkalmuk a pécsieknek, hogy megismerjék millenniumi képüket, a mely a város egyik nevezetes történeti momentumát örökíti meg.

— **(Ünnepi szünet.)** A pécsi kir. törvényszék büntető-osztályánál szerdától kezdve szünetelnek a végtárgyalások s az ünnepi szünet egész f. hó 8 ig, a jövő szerdáig tart. E napon már ismét lesz végtárgyalás, még pedig Hromecsek József ellen lopás, Honig Jakab és társai ellen pedig csalás és közokirathamisítás miatt. A jövő héten még pénteken, f. hó 10-én lesznek végtárgyalások, ugymint Schmidt József és özv. Schmidt Mihályné ellen hatóság elleni erőszak miatt, Subák György, Schwarzenberg János és társai ellen lopás miatt.

— **(Adókiivetési lajstromok.)** Az 1896. évi III ik osztályu kereseti, bányaadókról és nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletekről szerkesztett adókiivetési lajstromok f. hó 2-től számított 8 nap alatt a városi pénztári hivatalban az érdeklődők által betekintheők.

— **(Halálozás.)** A mohácsi járásnak egyik közismeretszerű derék polgára halt meg március hó 30-án, Sombereken. Neve

Tyossics Bogolyub, özv. Sauska Jenőnének tisztartója. Visi betegség döntötte az agyba a különben életerős férfit s egy heti aszónvedés után lepte meg a halál. Tyossics Bogolub, kinek fítestvére Baranya-Baánban görög-keleti lelkész, szinte a teológiát végeste, de minthogy korát még nem érte el, egyelőre mint tanító volt Sombereken alkalmazva, mint a görögöknél szokás, hogy a még fiatal papjelöltek egy darabig tanítóskodnak. Tyossicsnak azonban más valamit deasztinált a sors; rokonságba hosta egy gazdag családdal, melynek utóbb birtokfelügyelője volt. Ugyanis báró Mirbach Valériának nagyon megtetszett a csinos külsejű Tyossics s asive hajlamait követve, az öreg báróné, mint anya, kérelme dacára, házaságra lépett. Házasságukból egy fiugyermek származott, a ki jelenleg a pécsi kereskedelmi akadémiába jár, s öreg anyja óhajára a katolikus vallásban neveltetett. Minthogy pedig Tyossicsnak azü. báró Mirbach Valériának, édesanyja azü. Sauska, azért tehát Tyossics is közeli rokonságba került a Sauska családdal. Temetése március 31-én ment végbe Sombereken, a melyet Milics János, ottani g. k. lelkész végzett. Holtteteme a Sauska család sombereki sírboltjába tétetett örök nyugalomra.

— **(A ki fákat szállít.)**

Gavrila Péter, nagyharsányi lakos sokféle mesterséget megpróbált már, de egyikkel sem tudott boldogulni. Végre is arra határozta el magát, hogy fák szállításában fog utasni. Es nem is olyan rossz üzlet; főképp, ha az ember olyan fákat szállít, a melyekért senkinek sem fizetett. Már pedig Gavrilla Péter uram ilyen fákat szállított, magyarán mondva, lopott az erdőből, a min azonban a napokban rajtakapták. Most a bíróság fogja kérdőre vonni a kétségen kívül jövedelmező, ámde tilos faszállításért.

— **(Megszökött a gyöngyölet elől.)** Bambach Ferenc sárosi legény most került volna a sorozás alá, azonban, mert mindig félt a katonáskodástól, nem tudta bevárni a falujában, míg kihosszák neki sorozására szóló meghívót, hanem fogta magát és megszökött, nehogy sorozás alá kerüljön s mert mindenki asszal bistatta, hogy beválik a császár katonájának, meg kelljen islelnie a gyöngyölet keserűségeit. Már a sorozásra aztán nem is volt feltalálható sehol s még ma is inkognitoban bujkál valahol a gyöngyölet elől.

— **(Egy cseléd, a ki a gazdáját nem találja.)** Göttinger Márton pinchehelyi illetőségű legény, béres-szolgálatot teljesített Gyócsi István görbői lakosnál. Valami összekoccanás miatt azonban ott hagyta a gazdáját s pert indított ellene, hogy még tőle kijáró bérét megkaphassa. A pör most el is dőlt, még pedig a legény javára; de Göttinger Márton most, hogy fizetnie kellene, nem találja Gyócsi Istvánt, a gazdáját sehol. Görbőről eltávozott s némelyek szerint Pécsre jött lakni. A legény ma kérdészködött is utána a rendőrségnél, de bizony ilyen nevű új lakost rendőreink nem ismernek. A legénynyel együtt a hatóság is keresi most az ismeretlen helyre távozott gazdát.

— **(Okirathamisító paraszt.)** Horváth József, szentbenedeki lakosnak szénre lévén szüksége, ahhoz a furfangos módhoz folyamodott, hogy egy 150 frtos váltóra aláírta egyik tehetős falubeli gazda nevét s úgy szerzett pénzt. Turpissága azonban kistült, még mielőtt a pénznek hasznát vehette volna, mert — mint levelezőnk írja — ama szegzárdi pénztézetnél, hová a váltót kifizetés végett benyújtotta, nyomban felfedesték a hamisítást s elfogták a hamisító parasztot azonnal, mikor még zsebében volt az összes pénz. Így kárt nem okozott ugyan turpisságával a hamisító paraszt senkinek sem, de büne büntetését nem tudta bevárni, hanem a napokban megszökött a falujából. A szegzárdi törvényszék megkeresésére a pécsi rendőrség is nyomozza az okirathamisító parasztot, hogy — ha esetleg kézrekerül — megérdemelt büntetése letétele végett átadják az ügyészségnek.

— **(A kereskedelmi ifjúsági kaszinó tagjaihoz.)** A kiállításon bő és kedves alkalom nyílik az iparosoknak, az ipari islés forma, haladás alapos tanulmányozására, mely alkalmat az iparosoknak és kereskedők saját érdekükben elmulasztaniok nem szabad. A kereskedelemügyi minisztérium ennek szükséges voltát érezve intézkedett, hogy olcsón megnézhető, tanulmányozható legyen a kiállítás. Az utazásra, a Budapesten való élelmezésre, szállásra és a kiállításra való belépti díjra vonatkozó kedvezmények szerint legalább 30 személyből álló kirándulásoknál egy személy utazásai és 2 napi tartózkodási összköltsége Pécsről csupán 8 frtba kerül. Ennélfogva mindazok a tagok, kik e kedvezményes utazást igénybe óhajtják venni, e kaszinó titkárságánál legkésőbb április hó 15-ikéig jelentkezzenek.

— **(Egy választókerületi székhely áthelyezése.)** A szalántai választókerület székhelyének Német-Üröghre leendő áthelyezése mellett buzgólkodnak most egyes körök. Német-Ürögh annak idején székhelye volt a kerületnek, de kortesfogásból áttették a választásokat Szalántára, mert az ürögbi és szomszédos magyarság határozott ellenzéki lévén, a bevonuló német és vegyes népnek jámbor kormányparti hangulatát féltették az intézők az ellenzéki magyaroktól. Azóta Szalánta mellett szól a husz éves gyakorlat. Amde fordult a kocka: a németeket és sokacokat néppártisággal gyanúsítják, különösen a rácpetrei megyei bizottsági tagválasztás óta. Nehogy tehát Szalánta vidékének néppártisággal gyanúsított lakossága a hegyaljai magyarokat befolyásolja avagy terrorizálja, kortesfogásból ajánlatosnak mutatkozik az urnákat Szalántáról visszavinni Német-Üröghre. Csakhogy ha át is teszik a székhelyet, ezzel ugyan aligha fogják megváltoztatni a választó polgárok politikai meggyőződését.

— **(Tilos a vadászat.)** Tegnap reggel a siklósi-uti vámnál a vámszedő előtt jól ismert orvvadász egy őzbikát akart behozni a városba. Midőn kilétére nézve megkérdezett, se szó, se beszéd, az elejtett vad hátrahagyásával megugrott. Az őzbika ma délelőtt elárverestetett, elejtője iránt pedig a nyomozást megindították.

— **(Támadó csőszök.)** A régi bandita világban nem lehetett csodálni, ha uton-utfélen megtámadják az embert. Ily gyanútlan megtámadtatások — sajnos — manapság is gyakran előfordulnak, jóllehet a művelődés története oly nagy lépésekkel haladt előre. Két mezei csőszről szól e helyen a fáma, a kik két tisztességes női személyt, a kik Liptódról Babarcra jövet, a babarciak egyik rétjének gyalogutján mentek keresztül, durván megtámadták. Midőn ugyanis a nevezett személyek egymással társalogva a réten haladtak, egyszerre csak utjokat állták a csőszök s fenyegetéseikkel pressziót akartak azokra gyakorolni, hogy pénzt adjanak, mi több, tettelegességre is vetemedtek, a mennyiben az egyik nőnek kendőjét akarták a fejéről letépní. Az utonálló csőszök ezzel nem elégedtek meg, hanem a nőket a falusi bíróhoz akarták kísérni s csak akkor, midőn azt erősítették hogy a plébániára mennek, maradtak el tőlük. Hogy a mezei csőszöket mi jogosíthatta fel eljárásukra, azt nem lehet megmondani; hisz a réten való átjárás engedélyezve van s még Szt.-György napja sincs itt, a melytől kezdve szokás né mely helyen a réten való átjárást megszüntetni. Az ipszék bizonyára részegek voltak, s mivel látták, hogy azok a nők vidékiek, s nem az ő fajta-beliek, azért támadták meg őket. Ajánljuk őket a mohácsi szolgabírószék figyelmébe.

— **(Follinus a Vigaszínház főtitkára.)** Szintársulatunk volt jeles tagja, Follinus Aurél, a „Náni“ szerzője — mint — értesülünk — nem megy a debreceni szintársulathoz, mert a Budapesten május hó 1-én megnyíló Vigaszínház főtitkári állását vállalta el. Benne az új színház kitűnő képzettségű erőt nyer.

— **(Az adókievítő bizottság ülésai.)** Az adókievítő bizottság f. hó 13-án kezdi meg működését. A tárgyalások sorrendje a következő: 13-án délután 3 órakor alkuszok, ügynökök, biztosítási ügynökök, aranyozók, aranyművesek és órácsok, állatorvos és asztalosok, 14-én ácsok, bábák, bábosok, bádigosok, bazáros, bérkocsisok, vadászberlő, helypénzberlő és kövezetvámberlő, 15-én bognárok, borbélyok és borkereskedő, 16-án borkereskedők, butorraktár, cipész, cserepes, cipőkereskedők, cukrász, cukorkagyár, cementlap készítő, cselédközvetítő, csizmadia, 17-én déli gyümölcs kereskedők, csemege kereskedés, divatárusnő, dohányárusok, esztergályosok, ecetgyárosok, edénykereskedők, építésszek, fényképészek, fürdők, fogorvos, fazekasok, fuvarosok és földberlők, 18-án Zsolnay gyár, börgyárak, vasgyárak, butorgyárak, fakereskedő-gyárosok, gyógyszerészek, gyepmester, gőzmalmok, harangöntő, hangszerkészítők, halárusok, hentesek és mészárosok, 20-án kádárok, kárpitások, kovácsok, kocsigyártók, nyergesek, keztyűs, kefekötők, kereskedelmi iskola, kertészek, könyvkötők, könyvkereskedők, 21-én köteles, közjegyzők, kőbánya, kőfaragók, kőszőrűsök és korcsmárosok, 22-én kereskedők, 23-án lakatosok, laptulajdonosok, lisztkereskedők, malomépítők, molnárok, mérnökök, mészégetők, művirágkészítők, nyomdászok, olajmalom, orgona készítő és orvosok. 24-én pap-

lankésztők, pálinka főzők, puszkaművesek, ruhakereskedő, reszelővágó, rézöntő, kolompár és szabók, 25-én sütők, szoba-, cim- és cégfestők, mázólok, szijgyártó, szappanosok, szücs, sertéskereskedők, sörkereskedők, sókereskedők, szítások és szállítók, 27-én szatócsok, 28-án sörgyár, szódavizgyárosok, tabakosok, táncitanítók, téglagyár, tejcsarnok, tejárusok, telefon, temetkezési vállalatok, vállalkozók, üvegesek, bírósági végrehajtók, vargák, váltótüzletek, varrógépraktár, vendéglősök, (szállodák), zálogházak, zsibárosok, zongora bizományos, 29-én bánya-adó, jutalékok és ügyvédek adója fog a kivétő bizottság által tárgyalatni. A tárgyalások a városi toronyóra szerint délutáni pont 3 órakor kezdi a bizottság és folytatja addig, a meddig a kitzűött tételek le nem tárgyalattak. A tárgyalási helyiségül a városi tanácsház közgyűlési terem szolgál. A tárgyalás nyilvános és a felek személyesen megjelenhetnek, de megbízott által is képviseltethetik magukat, mely esetben azonban írásbeli meghatalmasítás szükséges.

— **(Vásár.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó Görceöny községben a f. évi február hó 24-re esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi április hó 14-én pótvásár tartassék.

— **(Megugrott tolonc.)** Reich Mihály, 30 éves, lengyelországi születésű pincért csavargás miatt letartóztatták és illetőségi helyére akarták toloncolni. A kénysszerutása azonban nem igen tetszett a hajdani pikkolónak s Nagy-Váty mellett egy alkalmas pillanatban megugrott kísérdi elől. Most a pécsi rendőrség is keresi, mert nem lehetetlen, hogy a husvétii ünnepekre itt huzza meg magát valahol a városban.

— **(Rajtavesztett.)** A ma reggeli piacon valami Appel Márkus nevű ember sorban szedegette fel az árusoktól a helypénzt. Azonban rajtavesztett s a rendőrségre került, mielőtt a beszédett pénzzel odább állhatott volna. Célszerű lesz ez esetből kifolyólag, ha helypénzsedők jelvénynyel látják el magukat, a minek viselésére különben a rendőrkapitányság már fel is hívta őket; a közönség pedig figyelemmel kíséri a helypénzsedők fizimiskáját s ha esetleg nem ismerősök előtte, csak olyannak fizeti meg a helypénzt, a kinek a jelvényt a mellén látja.

— **(Becsületes megtaláló.)** Tegnap számunkban megirtuk, hogy egy kis késikosár veszett el különféle ékszer tartalommal. A káros Rozsits Sándor tanító volt, a ki a pályaudvarra menet vesztette el a kosarat. Ma reggel jelentkezett a becsületes megtaláló Jakab József háziszóiga személyében, a ki a kis kosarat a benne levő ékszerekkel együtt már át is adta a rendőrségnek. A Döbröközön fiánál időző Rozsitsot a rendőrség táviratilag értesítette tárgyai előkerüléséről.

— **(Hamis vádló.)** Szatyor Emília, mohácsi hajadon, 31 éves kora dacára is égő szerelmi lángot táplált szívében Refrobek Jakab mohácsi kocsislegény irányában. Ez a szerelmi láng egyideig lekötötte ugyan Szatyor Emíliához a legényt, de később — különösen, mikor fiatalabb fehérszemélyek

kezdtek vezzalni a vén szatyorról — már nem tudta bilincsek közt tartani. Az lett aztán Szatyor Emilia szerelmének a vége, hogy egy szép napon tudtára ébredt csalódásának. De szörnyű fájdalmában se vitriolhoz nem nyult, se gyufát nem ivott, hanem fogta magát, elment a bírósághoz és ott bepanaszolta a legényt, hogy az szerelmét arra használta fel, hogy pénzt csaljon ki tőle a meglopja, ne csak a szivét, de a tulipános ládáját is. A bíróság azonban nem találta beigazoltnak a hajadon vádját s a legény ellen az eljárást beszüntette. Most aztán ez fordult Szatyor Emilia ellen s hamis vád miatt kérte megbüntetni. A büntetéstől azonban úgy megrémült a hamis vádolásra vete medett szerelmes leányzó, hogy megszökött Mohácseről. Most körözik.

— (A falu kalapácsa.) Egy tonamegyei községben történt a következő tragikomikus história. A kiebíró bikát vitt a falu kovácsához, hogy süsön az állat tomporájára bélyegget, a mely megkülönböztesse a magánemberek bikáitól. A bélyegzés azonban nagyon szerencsétlenül ütött ki, mert a bika megérezte a tüzes vas közelségét, félreugrott s úgy találta meglökni a kovácsot, hogy a tüzes bélyegző az ő saját fejét érte. Most tehát a homlokán két betű ékeskedik, a miért faluszerte azzal gunyolják a póruljárt kovácsot, hogy legközelebb őt is kihajtják a legelőre. Maga a bírósági íncselkedett vele, mondván, hogy mint a község tulajdonát, kötél elé fogatja. A kovács azonban kifogott az élces-

kedő bírón, még pedig úgy, hogy beadványt intézett a község tanácsához, melyben kijelenti, hogy mint a község lebélyegzett tulajdona, magához méltó ellátást követel a közpénztárból. Kérését aligha fogják teljesíteni, de leleményességét faluszerte kacagják, még maga a lefűlelt bíró is.

— (Párbaj ellenfél nélkül.) Fiáker áll meg a kávéház előtt. Borotvált képű fiatalember ugrik ki belőle és sihálva törtet a kasszás nő trónusa elé.

— Kisasszony, isten önnel. Talán utoljára lát.

Meghatva szoritanak kezét.

— Mit akar az istenért? — kérdezi a kasszás nő.

— Egy óra múlva párbajom van. Pistolyra megyünk.

Szól és elrohan.

Egy óra múlva ismét megjelent a kávéházban. Gyalog jött.

A kasszásnő olyan szemekkel nézett rá, mintha azt kérdezte volna: Nos, ön még él?

A borotvált képű ember röstelkedve vonogatta a vállát.

— Nem jött el az ellenfél, pedig ki-vártam az egy órát.

— Hová ment az ellenfele.

— Banjalukába — volt rá a felelet.

TÁVIRATOK.

— **Uralkodók találkozás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Pol. Korr. jelentése szerint végleg megállapított dolog, hogy a német császári pár április 12-én találkozik Velencében az olasz királyi párral, melyet a nápolyi herceg is elkísér Velencébe. Az udvarhoz közel álló körök azt állítják, hogy a császári pár csak azért utazott el Olaszországba, mert a császárné jobban meg akar ösmernedni ez országgal; a nápolyi találkozás és hivatalos üdvözlés csak az udvariasság kifolyása. Lanza gróf berlini nagykövet a találkozásra Velencébe utazik.

— **Nagy tűzvész.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nemes-Magassiban, Vas megyében, tegnap délután 2 órakor borzasztó tűzvész volt, mely 130 házat és melléképületet pusztított el. A tűznek áldozatul esett Weik Károly katolikus néptanító, ki 40 forint készpénzét akarta kimenteni az égő lakásból; azonkívül két asszony és egy gyermek oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy életbenmaradásukhoz nincs remény.

— **Kiegyezési tárgyalások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kiegyezési tárgyalásokat husvét után következő kedden és szerdán folytatják, a mikorra is Badeni osztrák miniszterelnök és Glanz osztrák kereskedelmi miniszter Budapestre érkezenek.

Saul rendszeres oktatás alá fogta a leányt. S mikor ennek rövid pár hét alatt meglelt az a nagy sikere, a mi a vágyait elérni kezdő lélekben el sem maradhatott, akkor a további siker biztos reményében fogadott mellé tanárokat, majd egy szép napon bevettette a színházhoz s felvetette a női karba.

Pankotai Évi sorsa ekkép biztosítva volt. S a milyen gyorsan beleélte magát a leány az új életbe, a hogy átváltozott a pusztai vadvirágból, bájos, hódító uri nővé, oly gyorsan el is ragadtathatta volna magát a sors kedvezése által.

De nem tette. Nem, mert lelke azért most is megmaradt erősnek, s mikor Saul egy napon arra figyelmeztette, hogy esetleg nagyobb, kényelmesebb lakást is vehetne ki magának, megingathatatlan elhatározással rázta meg szép, okos fejét.

— Nem, nem, Dömeházi ur. Minek? Ha tehetem, se teszem, mert ehhez a kis fészekhez vagyok én láncolva, hova az ön jósa hozott engem s csak itt vagyok igazán boldog és sehol másutt.

S ilyenkor mosolygott a leány és két nagy szemét hálásan emelte fel Saulra, mint a gyermek szokta az apjára.

— S mikor is hálálhatom én meg azt a sok jót, a mit velem tett? Tette hozzá ilyenkor s odanyújtotta a fiatal embernek a kis, puha, formás kezét.

— Mikor? adta meg a feleletet ilyenkor Saul. Elég az nekem, Évike kisasszony, ha látom, hogy kegyed boldog és meg van elégedve helyzetével.

— S aztán meg, ha tudja, ugy-e, hogy a maga kis pártfogoltját mennyire kedvelik mindentűt? Hejh,

mert nem veszi észre, hogy abban a tiszta, szűz leányi szivben most ébred a barátság, a vonzalom nyomán a szerelem.

S miként a fészék rózsbimbót elfagyasztja a hideg, úgy mulik el ennek a szerelemnek varása is Vas Aranka szivéről, mely egy darabig sajog ugyan a csalódástól, de aztán megszabadul ettől is és kárpotlást keres magának, mint a makrancos gyerek, kit kedvenc játéktól eltiltanak s a ki új játékban igyekszik magának szórakozást találni.

Vas Arának különben ez könnyű dolog. Nemcsak az anyja, de Hortense bárónő is csak a kedvét keresi; s kedvét keresi a bárónő vendége, Dömeházi Athanasz apát ur is, meg az a büszke, szép asszony, a ki az apát ur látogatásának ideje alatt szintén mindennapos vendég lesz a házukban, Makai Gizella is.

S először csodálja, hogy nemcsak anyja és Hortense bárónő, de Dömeházi Athanasz sem említi soha Sault; de aztán maga is úgy lesz vele, hogy nem is érdemes reá gondolnia, mikor az minden ok nélkül, szándékosan szakított velük.

Pedig Saulnak nagy oka volt erre a szakításra.

Kerülni akarta Dömeházi Athanasz s kerülni azt az asszonyt, a ki az apja életének megrontója volt. Érezte, hogy az apát és Makai Gizella között valami titok lappang, a mit meglehet, hogy nem ismer senki más kettőjükön kívül, de sejteni sejtí a többek közt Hortense bárónő is. S mégis házába fogadja vendégül az egyiket; a másikat pedig jóbarátjaként nevesi meg ő előtte, a ki pedig gyűlöli mind a kettőt. Nem; nem fog velük találkozni abban a házában; nem akar senkit

A budapesti áru- és értéktőzsdé hivatalos árjegyzése.

— Április hó 3-án. —

Busa késárú	6.95—7.65
" tavasza	6.90—6.90
" őszre	7.14—7.97
Roze	6.32—6.15
Árpa	4.90—5.35
Kukorica	4.05—4.50
Zab	6.10—6.15
Káp. repce	24
Magy. aranyjárdék	122.—
" kőszarjárdék	98.75
Regalé-kőtvény	100.10
Magy. nyerménysoraj	154.50
Tiszasabályozási kölc.	142.50
Ost. papírdjárdék	160.50
" aranyjárdék	132.—
" kőszarjárdék	100.25
1864-iki sorajegy	192.—
Magy. vörös ker. soraj.	10.50
Ost. rák	18.50
Olasz	12.—
Basilika-sorajegy	6.75
Jézus-nyerjegy	2.40
Német márka	59.85
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	442.51
10 font sterling (angol)	77.88

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztek Pécs szab. kir. város 1896 évi április 3-án napján tartott hetivásárán.

Az árak mértékrendszerként számíttatnak.

Busa 6.80—6.10; kétszeres 5.10—5.—; roza 5.20—5.—; árpa ———; zab 5.50—5.80; búk-köny 4.40—4.—; kukorica 4.20—4.—; széna 1.70—1.50; szalma 1.—.

Kínálat: kőszarj, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó

FEHÉR A. ADOLF

bőr és cipő-felsőrészek gyári raktára

— nagyban és kicsinyben —

BUDAPEST,
 VIII., kerepesi-ut 49.
 Nagyraktár mindennek

bőrök,
 cipész-kellékek,
 és saját készítményű
 cipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök. egyszersmind mindazon, a kiállítás alkalmával feljövendő cipész- és csizmadia mester uraknak ajánlom bőrraktáromat megtekintésre.

Megrendesések postán és vasúton csakis utánvét mellett azonnal eszközöltetnek.

Keveset használt **Oppel és Beyschlag-féle „Wien—Berlin“**

kerékpár

jutányos áron kapható **Ferenczi-utca 11. szám.**

6754. sz.
 tk. 1896.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közlése, hogy a nagykozári 117. sz. tjkv. elveszvé, annak pótlásául a telekkönyv tervezete elkészült, elfogadtatott és betekintésre a tkvi irattárba letétezt.

Felhivatnak, mindazok, kik ezen tervezetben felvett, — **Balász Mihályné Gyuláncsi Teréz** tulajdonát képező — ingatlanokra tulajdoni igényt érvényesíteni vélnek, avagy zálogjogot szereztek, ebbeli bejelentésüket **1896. évi november hó 30-áig ezen telekkönyvi hatósághoz** okiratokkal támogatva nyújtásák be; mert később bejelentett igények figyelembe vétetni és zálogjogok elsőbbséget nyerni nem fognak.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság. 1896. évi márczius hó 24-én.

Bogyay Pongrácz
 kir. tszéki bíró.

Beccét veszti

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomorbeteg ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger díjjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 30 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapeston, Váci-körut 17.

részesévé tenni annak a tragédiának, a mely még le fog folyni hármójuk között, mert le kell folynia, hatyja szellemét ki akarja engesztelni.

Vas Arankáról pedig egészen elterelte a gondolatait Pankotai Évi.

Es a szép, es a kedves leány, a kit százszorosan becsülni tanult azért az erőért, a mely lelkében lakott.

Ime, nem úgy tesz es, mint manapság mindenki, a kinek szivét vágyak vezérlik. Nem akar más segítségével, másnak boldogsága árán elérni semmit; maga megy as ismeretlen küzdelemnek s nem számít más segítségére, mint lelke erősségére, szive tisztaságára.

E küzdelemben bizonyos, hogy elbukott volna, de magára marad. De e bukásban is százszor magasztabban ragyogott volna lelke, mint azoké, kik férjhez mennek szerelem nélkül, csak azért, hogy a férj pénzéből kielégítsék vágyaikat.

Ó is megtehetette volna ezt. Hiszen a fiatal Palotai Mihály elég gazdag volt arra, hogy bevitte volna a pusztáról Kerékvárra s ott élhetett volna, lépésről-lépésére küzdve vágyai eléréséért. Mert elérte volna; hiszen a mi késik, nem mulik.

Es ez az erős, tiszta lélek, ez az ábrándos, de büntetlen sziv lekötötte magához Sault.

Számará nem volt többé nő a világon; csak egy: Pankotai Évi.

A kinek egy kis, csendes utca egyik bérházában rendezett be csinos, barátságos, enyhe kis fészket s a ki astán itt élt a vagyai elérésére való küzdelemnek.

Lehet, hogy ezt segítség nélkül is megnyerte

volna más leány, a kit a vágyai felvisznek abba a nagy városba s ott valamelyik kávéházi kassza trónusából kiemelik, kényelmesen berendezett lakásban helyezik el s a színházi karba, mint a fényes karrierek előcsarnokába, juttatják szerelmes pártfogói.

De Pankotai Évi így sohasem érte volna el a vágyait. Neki — segítség, még pedig Saul segítése nélkül — csak a csalódás volt fenntartva s mert lelke tisztaságát nem adta volna oda még a vágyai megvalósulásáért sem, hát el kellett volna buknia abban a harcban, tisztán ugyan, de örökre lemondva, örökre csalódva, soha ki nem engesztelve.

Saul érezte, hogy a leánynak ez a lelki erőssége, melylyel ábrándjaihoz ragaszkodott, melylyel belevette magát az ismeretlen élet ismeretlen veszedelmeibe: valami ellenállhatatlan hatalommal tette őt foglyává és bilincselte le ehhez az erőlelkű leányhoz. Nem gondolt arra, hogy mi lett volna belőle, ha ő fel nem találja; nem találta furcsának, hogy egy leány a pusztáról neki indulva a világnak, kétes foglalkozásnak tartott kávéházi pénztároságból akarjon felemelkedni arra a magaslatra, melyet fény és jóléttől körülrajzolva állított fel magának, egyszerű, tudatlan lelkében. Csak azon vette észre, hogy a mit Évi óhajt, az az ő óhajtása is; a mit az kíván, kívánja ő is és boldog, hogy a leány azon az uton van, hogy célját elérje.

Es mi lett volna ez az ut egyéb, mint a szinpad? A szinpad, fiatal leányok egyetlen ábrándja, melyen a dicsőséget, a hírnevet, a fényt, a pompát keresik s a melyről igen gyakran szédítő mélységbe buknak alá, de a melyen a ki megállja helyét, az el is éri vágyait.

Bérbe adandó.

a pécs baranyai központi takarékpénztár „Bazár” épületében azonnal

1) egy 8 szoba és mel-
lékhelyiségből álló lakás.

2) egy 5 szoba és mel-
lékhelyiségből álló lakás.

3) egy 2 szoba, konyha
és kamarából álló lakás.

4) egy harmincz év óta
fennálló cukrász üzleti he-
lyiség, műhely és lakással.
(Ezen helyiségek más üzletre is használ-
hatók.)

Ertekezhetni a **Pécs baranyai
központi takarékpénztárnál.**

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

5320. sz.

1896.

Árverési hirdetmény.

Pécs szab. kir. város tanácsa ezennel közhirre teszi, hogy a város közönsége tulajdonát képező, a budai külvárosi legelőrészen, a málomi s keszti gát mellett fekvő

79 kat. hold és 687 □ öl szántóföld

1896. évi november hó 1-től kezdve 6 egymásután következő évre **folyó évi május hó 4-én délelőtt 8 órakor fog a helyszínén zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános szóbeli árverés útján haszonbérbe adni.**

Ezen 79 kat. hold és 687 □ öl terület 45 drb egy, két és három holdas parcellákra osztatott és az árverés külön-külön tartatik meg minden parcellára és külön az egész birtokra.

Kikiáltási ár holdankint **12 forint.**

Bánatpénz az egész birtokra **100 frt**; minden egyes parcellára pedig **2 frt.**

Felhivatnak ennél fogva bérleni szándékozók, miszerint a fent megállapított bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb **folyó évi május hó 3-án délelőtt 12 óráig a polgármesteri hivatalnál** nyújtásig be, avagy pedig ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árverésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek és a birtok vázrajza Herbert János gazdasági tanácsos urnál (városház II. emelet 33. ajtó) a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécsett, 1896. évi márczius hó 31-én.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

A közelgő husvétii ünnepek alkalmából

ajánlom dúsan felszerelt

IMAKÖNYV RAKTÁRAMAT

a t. közönség b. figyelmébe.

Készleten vannak:

Papir, vászon, fél bőr, bőr, csont utánzat, valódi csont, elefánt-csont, bársony, gyöngyház és sok másféle diszkötésekben.

Gyermek imakönyvek	20 krtól 1 frtig	Vezércsillag (Tárkányi)	3.— frttól 8.—
Uj rózsafüzér	50 " 3 "	Hajadonok őrangyala	" 2.50 " 8.—
Rózsakert	60 " 4 "	Albach szt. hangzatok	3.— " 8.—
Ájtatosság gyöngyei	80 " 6 "	Szász Károly, Buzgóság könyve	
Krisztus atyafiság	70 " 2.80	bőrkötésben	2.50
Arany korona	1.40 frttól 2.80	Tompa; olajág vászonkötésben	2.—
Égi manna	45 krtól 2.80	" " bőrkötésben	3.—
Vezércsillag	1.20 frttól 6.—	" " stb. stb. stb.	

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. — Árjegyzéket kívánatra ingyen küldök.

ENGEL LAJOS utóda könyvkereskedése

Pécsett, Király-utcza 4. sz. az arany hajó szállodával szemben.

Schönwald Imre

vizsgázott órás, ékszerész és látszerész

Pécsett,

Király (fő) utca, Hattyu épületben.

Bétabotok valódi ezüst
fogantyúval 5 frt

Eccsé börtörök valódi ezüst ékít-
mény és monogrammal 6 frt

Jegyzéke azon tárgyaknak melyek állandóan raktáromon vannak:

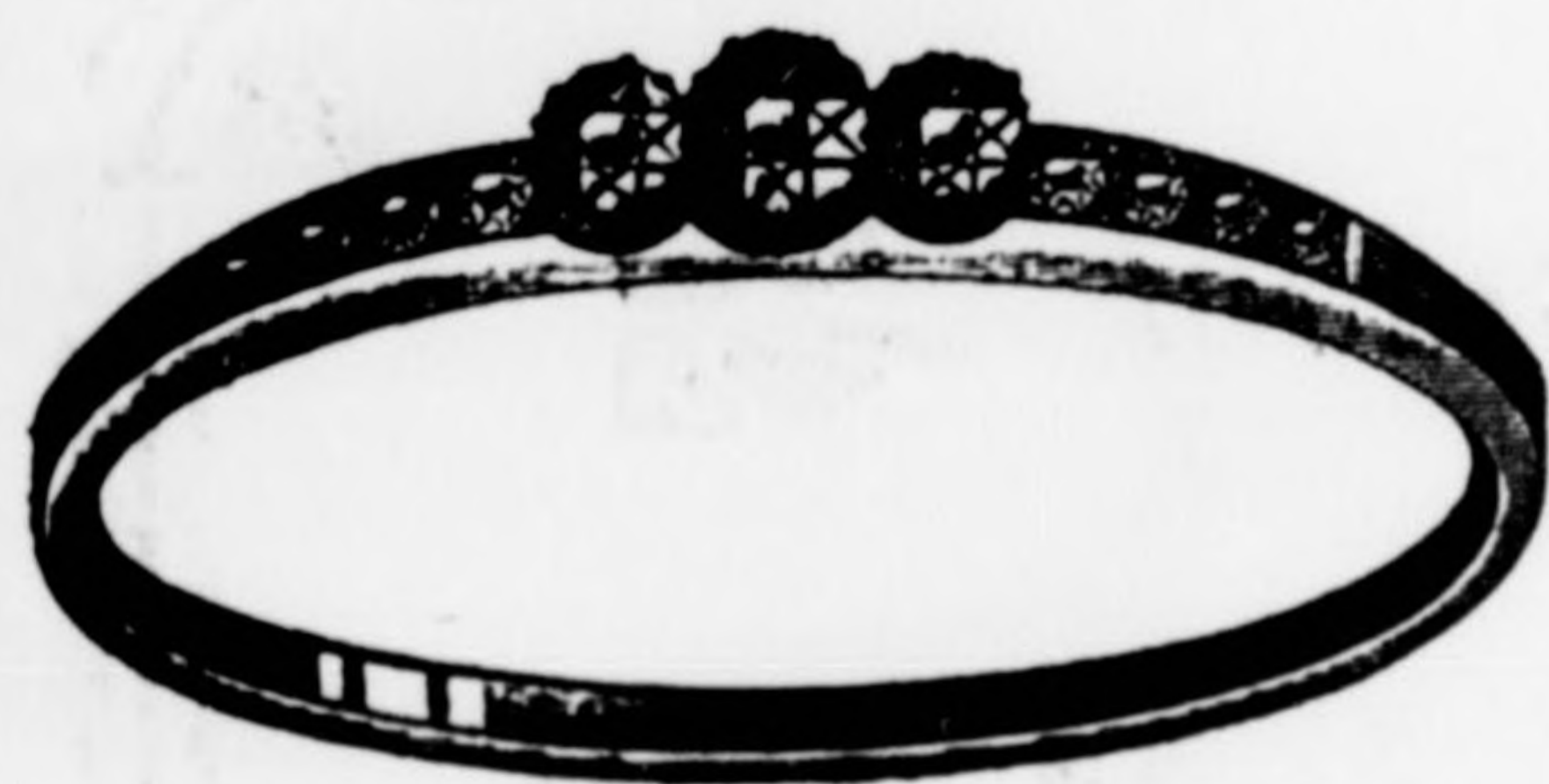
Valódi ezüst evőkészletek 6—12 és 24 személyre 50, 120, 160, 300, 400, 430, 800 frtig.

Valódi gyémánt, brillánt és más ékkövekkel dolgozott ékszerek a legújabb és legszebb kivitelben minden árakban 25 frttól 3000 frtig.

Valódi ezüst állványok, kenyérkosarak, czukortartók, gyertyatartók, tálcák, serlegek stb. 20 frttól 500 frtig.

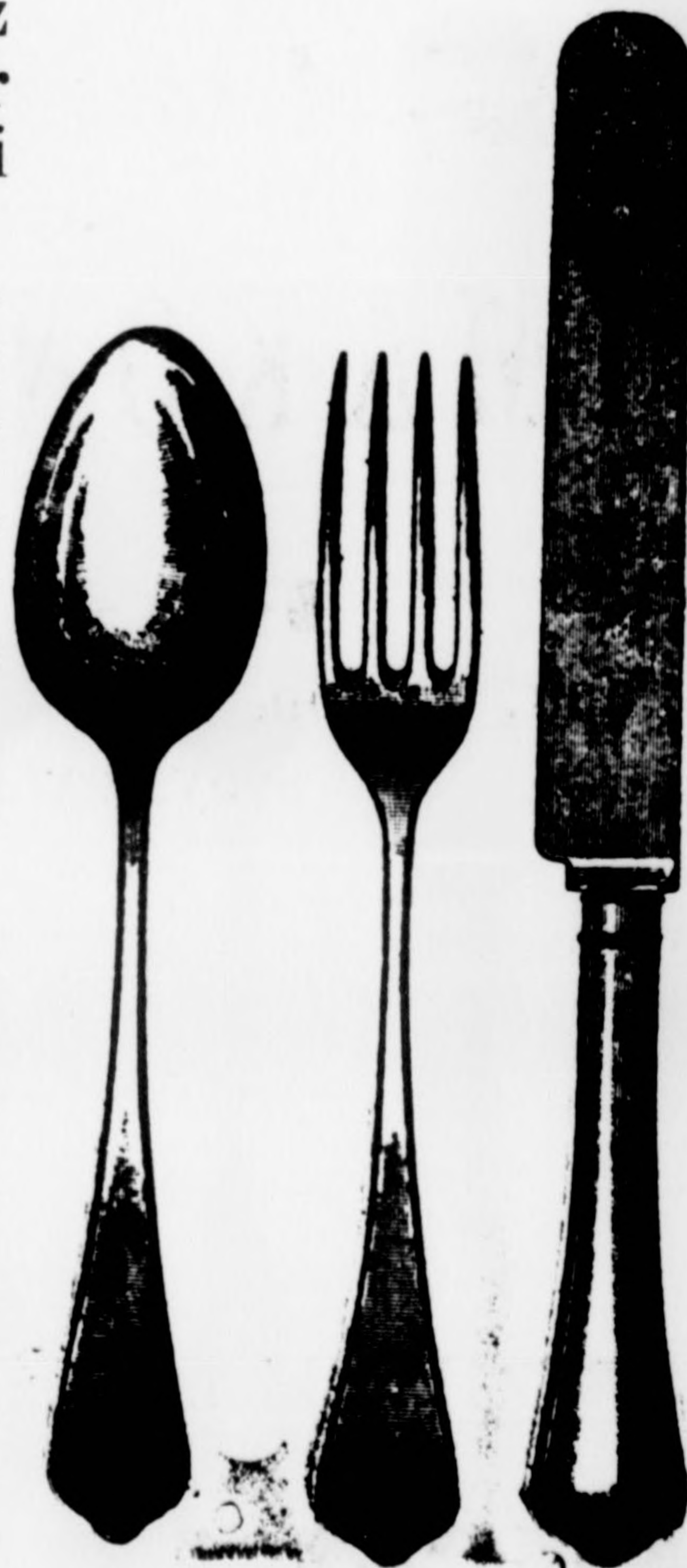
Legnagyobb raktár a legjobb valódi ezüst és arany angol és svajcezi zsebórákból eredeti gyári árak szerint.

Salon, ebédlő, iroda, konyha és ébresztő órák minden stylben gazdag választékban.

Különlegesség párisi bronz álló és utazó órákban, miniatúr női arany órák gyöngy és valódi gyémánt lánczokkal.

Párizsi iparművészeti tárgyak u. m.: virágtartók, asztali állványok, képkeretek, bor, sör és cognac készletek, girandolok, consoldiszek, író és dohánykészletek stb. pazar szép kivitel és igen mérsékelt árakkal.

Saját aranyművesi, vésnöki valamint most nagyobbított órásműhely a hol minden e szakmába vágó munkálatok és javítások a legjutányosabb árak mellett igen rövid idő alatt készíttetnek.

